Dosarul nr. 2c-16/2026
Nr. electronic 2-26051513-09-2c-24042026-1

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

Dispozitivul hotărârii pronunțat public la 26 iunie 2026, orașul Sîngerei
Hotărârea integrală întocmită la 14 august 2026

Judecătorul Judecătoriei Bălţi, sediul Sîngerei, Gheorghe Cugut, examinând în procedura cererilor cu valoare redusă, cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Diolsem” împotriva Societății cu Răspundere Limitată ,,Portvanuhom” și Ion Porcescu cu privire la încasarea datoriei, a penalități și a cheltuielilor de judecată,-

a c o n s t a t a t:

La 24 aprilie 2026, Societatea cu Răspundere Limitată „Diolsem” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Societății cu Răspundere Limitată ,,Portvanuhom” și Ion Porcescu cu privire la încasarea datoriei, a penalități și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, la 07.03.2024 între SC ”Diolsem” SRL și SRL ”Portvanuhom”, a fost încheiat contractul de vînzare-cumpărare nr. 07/03-1.

Conform pct. 2.1. al contractului prenotat ,,Vânzătorul se obligă să transmită în proprietate Cumpărătorului, produse de uz fitosanitar şi/sau fertilizanți, semințe sau alte bunuri utilizate în agricultură, iar Cumpărătorul se obligă să preia mărfurile şi să plătească prețul convenit”.

Iar, conform pct. 4.3. al contractului ,,Achitarea mărfii se efectuează prin transfer bancar pe contul de decontare al Vânzătorului, indicat în prezentul Contract, conform următorului grafic: 30% din suma facturilor pînă la 01.08.2024, 30% din suma facturilor pînă la 01.11.2024 şi 40% din suma facturilor pînă la 15.12.2024. În cazul în care, în Anexe sunt prevăzuți alți termeni de achitare, aceste prevederi vor fi prioritare faţă de prevederile prezentului punct”.

Totodată a menționat că, potrivit Anexelor: nr. 4 din 06.03.2025; nr. 5 din 17.03.2025 şi nr. 6 din 23.04.2025, la contractul prenotat marfa comandată trebuia să fie achitată în termen de până la 01.11.2025.

De asemenea a relatat că, în scopul garantării executării obligațiilor contractuale de către SRL ”Portvanuhom”, SC ”Diolsem” SRL a încheiat cu Porcescu Ion contractul de fidejusiune nr. 07/03-1 din 07.03.2024.

Susține că, în conformitate cu condițiile şi termenii Contractului prenotat, fidejusorul garantează, cu întreg patrimoniul lui prezent şi viitor, execută în mod solidar cu SRL ”Portvanuhom”, obligațiile asumate de către debitor în baza

contractului de vînzare-cumpărare nr. 07/03-1 din 07.03.2024. Cheltuielile de judecată şi de executare silită împotriva debitorului sunt acoperite de fidejusiune cu condiția că fidejusorul a fost informat despre intenția creditorului de a iniţia aceste proceduri cu un termen de preaviz suficient pentru a permite fidejusorului să evite aceste cheltuieli.

La fel, relatează că contractul de fidejusiune, prevede că, fidejusorul este obligat să răspundă solidar și în volum deplin cu debitorul în fața creditorului pentru obligațiile asumate de debitor conform contractului de vînzare- cumpărare nr. 07/03-1 din 07.03.2024. La prima cerere a creditorului, să plătească creditorului suma de bani datorată de debitor, iar în cazul admiterii de către debitor a întârzierilor la plata, să achite dobânzile, penalitățile și alte plăti stabilite conform contractului de vînzare cumpărare nr. 07/03-1 din 07.03.2024.

Menționează că, SRL ”Portvanuhom” nu a efectuat plata costului mărfii livrate de SC ”Diolsem” SRL în volum deplin, conform termenului stabilit între părţi și respectiv în urma derulării raporturilor comerciale între părți s-a creat o datorie a debitorului care se confirm prin facturile fiscale semnate de către pârât și anume:-EAV000793736 din 06.03.2025; -EAW000021169 din 17.03.2025;-EAW000991833 din 23.04.2025.

Declară că, din motive necunoscute pînă la momentul depunerii prezentei cereri de chemare în judecată, pârâţii nu au achitat în volum deplin marfa recepționată în baza contractului şi a facturilor fiscale sus-menționate, iar la momentul actual suma datoriei scadente constituie 37909,33 lei.

În continuare invocă că, conform pct.4.7. al contractului „Pentru neachitarea la timp a mărfurilor, cumpărătorul este obligat să plătească vânzătorului penalitate în sumă de 1% din sumă neachitată la timp, pentru fiecare zi de întârziere”.

Prin urmare, susține că, penalitatea totală pentru neexecutarea prevederilor contractuale de achitare a sumei facturilor pînă la termenul limită prevăzut în contract, constituie 78508,58 lei.

Mai indicat reclamanta că, în pofida încercărilor companiei de a rezolva situația nefavorabilă creată de către pârâți, pe cale amiabilă extrajudiciară, inclusiv prin comunicarea revendicărilor de achitare a datoriei existente prin somațiile în scris nr. 02/1-151 din 28.10.2025, nr. 02/1-159 din 12.11.2025, nr. 02/1-37 din 30.01.2026 şi nr. 02/1-38 din 30.01.2026, totuşi, pînă la momentul de față rambursarea costului total al bunurilor transmise în proprietatea pârâtului nu a avut loc, atât din partea companiei SRL ”Portvanuhom” cât și din partea lui Ion Porcescu.

În temeiul prevederilor art. art. 774-776, 858, 947-949, 1108, 1111 Cod civil, reclamanta SC ”Diolsem” SRL, a solicitat admiterea integrală a cererii cu încasarea în mod solidar din contul pârâților SRL ”Portvanuhom” și Ion Porcescu în folosul reclamantei a datoriei în sumă de 37909,33 lei, penalitatea pentru neexecutarea obligațiilor de plată pentru perioada de la 02.11.2025 pînă la 17.04.2026, în sumă de 78508,58 lei și a cheltuielilor de judecată sub formă de taxa de stat în sumă de 4242,51 lei și taxa de timbru în sumă de 200 lei.

În conformitate cu prevederile art. 276^2 Cod de procedură civilă, dacă valoarea cererii în cauzele de încasare a unei sume de bani nu depășește 10 salarii medii pe economie prognozate la data sesizării instanţei, fără a se lua în considerare dobânzile, penalitățile, cheltuielile de judecată şi alte venituri accesorii, această cerere se examinează ca cerere cu valoare redusă.

Prin încheierea din 27 aprilie 2026, s-a acceptat spre examinare ca cerere cu valoare redusă, cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Diolsem” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Portvanuhom” și Ion Porcescu cu privire la încasarea datoriei, a penalități și a cheltuielilor de judecată.

Totodată, s-a dispus comunicarea pârâților a cererii de chemare în judecată și a înscrisurilor anexate la aceasta, fiindu-le acordat termen de 30 de zile în cadrul căruia pârâții urmau să prezinte referința și copiile de pe înscrisurile necesare, s-a explicat că termenul de 30 de zile se va calcula de la data comunicării cererii de chemare în judecată, precum și că neprezentarea acestora nu va împiedica soluționarea cererii în baza materialelor anexate la aceasta.

La 08 iunie 2026, administratorul SRL„Portvanuhom”, Ion Porcescu a înaintat referință prin care a invocat că cu acțiunea înaintată nu este de acord și o consideră neîntemeiată, abuzivă, solicitând respingerea acesteia din următoarele considerente.

Prin urmare, menționând că reclamantul în cadrul cererii nu a manifestat buna credință şi a evitat să prezinte informația referitor la executarea obligațiilor contractuale de către SRL ”Portvanuhom”. Or, după adresarea în instanța de judecată de către SRL ”Portvanuhom” la 01.05.2026 a fost achitat pe contul SRL ”Diolsem” întreaga sumă datorată şi anume 37909,33 lei, iar la 22.05.2026, a achitat numerar cheltuielile de judecată în sumă de 4242,51 lei, în baza ordinelor de plata nr. 1383 și nr.1384 din 21.04.2026 prezentat de către SRL ”Diolsem” pentru confirmarea și achitarea cheltuielilor.

Susține că, potrivit ordinilor de plată cât şi actului de verificare dintre companii se atestă faptul că, la 01.05.2026 compania SRL ”Portvanuhom” nu mai avea careva datorii față de SRL ”Diolsem”.

Indică că, reclamanta urma să-şi concretizeze cerințele din acțiune prin renunțarea la cerința de bază de încasare a sumei de 37909,33 lei, fapt nerealizat, iar conform înțelegerii verbale şi la renunțarea la întreaga acțiune, deci solicită respingerea acțiunii.

Referitor la penalitatea solicitată de a fi încasată de la SRL ”Portvanuhom”, invocă că, într-adevăr, la 07.03.2024 între SRL ”Diolsem” şi SRL ”Portvanuhom” în persoana administratorului Ion Porcescu, a fost încheiat Contractul de vînzare-cumpărare nr. 07/03-1, potrivit căruia marfa comandata urma a fi achitată în termen de până la 01.11.2025.

Relatează că, în toamna anului 2025, din cauza precipitațiilor abundente, SRL ”Portvanuhom”, nu a avut posibilitatea reală de recoltare a porumbului şi de realizare a acestuia, pentru ași onora obligațiunile avute față de creditori, fapt despre care i-a

informat inclusiv pe SRL ”Diolsem”, la ce au acceptat prelungirea termenului de achitare.

Iar, în primăvara anului 2026, imediat după crearea condițiilor optime de recoltare şi realizare a porumbului, SRL ”Portvanuhom” a achitat integral datoria, plus cheltuielile de judecată.

În continuare susține că, din cererea de chemare în judecată nu-i este clar pentru care perioadă a fost calculată penalitatea, aceasta este proporțional datoriei rămase şi s-a ajuns la concluzia de a fi solicită suma de 78508,58 lei cu titlu de penalitate, odată ce suma datoriei contractuale a fost achitată parțial la diferite date, iar calculul efectuat urma să fie efectuat pentru fiecare perioadă proporțional sumei rămase.

Or, conform art. 953 alin. (1) Cod civil, în cazuri excepţionale, luîndu-se în considerare toate împrejurările, instanţa de judecată poate dispune, la cererea debitorului, reducerea penalității disproporţionat de mari. Această prerogativă a fost dictată de către legiuitor în scopul de a diminua sau exclude efectul negativ al clauzelor abuzive conținute în contracte şi respectiv de a asigura exercitarea cu bună-credinţă a drepturilor şi obligațiilor civile.

Consideră că, instanţa la stabilirea penalității urmează să ia în considerare un şir de factori determinanți referitor la încasarea penalității cum ar fi: durata neexecutării obligaţiei, mărimea penalității depăşeşte plata bunului ce constituie obiectul contractului, mărimea excesivă a penalității, depăşirea substanțială a posibilelor prejudicii rezultate din neexecutarea obligației.

La fel specific că, mai urmează a se ține cont de faptul că clauza penală, reprezintă o prevedere cu un efect compensatoriu şi aceasta nicidecum nu trebuie să constituie sume excesive pentru autorii prejudiciului şi nici venituri nejustificate pentru partea căreia prin neexecutare i-a fost cauzat un atare prejudiciu.

Prin urmare, având în vedere că în situația din speţă temeiurile pentru restituirea datoriei invocată de reclamantă nu se încadrează în prevederile legale, solicită respingerea cererii de chemare în judecată depusă SRL ”Diolsem” către SRL ”Portvanuhom”, privind încasarea datoriei, ca fiind neîntemeiată.

La 10 iunie 2026, reclamanta SC ”Diolsem” SRL a depus cerere prin care indicat că, potrivit actului de verificare, la 04.05.2026 SRL ,,Portvanuhom” a achitat datoria de bază, iar la 22.05.2026 a achitat cheltuielile de judecată suportate de către companie.

În acest context, declară ce este de acord cu diminuarea sumei acțiunii înaintate de 37909,33 lei şi 4242,51 lei care au fost stinse de către pârâta SRL ”Portvanuhom”. Or, aceste sume au fost achitate de către pârâtă, doar după înaintarea cererii de chemare în judecată, iar toate somațiile prealabile au rămas fără răspuns.

Menționează că, cu privire la solicitarea de a încasa de la pârâți penalitatea pentru neexecutarea obligațiilor de plată pentru perioada de la 02.11.2025 pînă la 17.04.2026, în sumă de 78508,58 lei, își menține cerința dată și invocă că această sumă nu poate fi diminuată, deoarece datoria a fost achitată la 04.05.2026, iar penalitatea a

fost calculată pînă la 17.04.2026. Totodată, în calculul penalității anexat la cererea de chemare în judecată este indicat în detaliu perioada pentru care aceasta a fost calculată și cum s-a format.

Prin urmare, susține în continuare cererea de chemare în judecată în partea ce ține de recuperarea din contul pârâților a prejudiciului sub formă de penalitate, pentru neexecutarea obligațiilor de plată pentru perioada de la 02.11.2025 pînă la 17.04.2026, în sumă de 78508,58 lei.

Examinând în procedura cererilor cu valoare redusă materialele cauzei și probele administrate pentru dovedirea celor invocate și raportându-le per ansamblu la prevederile legale, judecătorul consideră că cererea de chemare în judecată înaintată de Societatea cu Răspundere Limitată „Diolsem" urmează a fi admisă parțial, reieșind din următoarele considerente.

În corespundere cu prevederile art. 5 alin. (1) Cod de procedură civilă, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanța judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-și apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile și interesele legitime.

În conformitate cu art. 118 alin.(3) Cod de procedură civilă, circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a cauzei sânt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

Potrivit art. 121 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului.

Art.130 alin. (1)-(3) Cod de procedură civilă, prevede că, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanţa judecătorească o forţă probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanţă privitor la pertinenţa, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficienţa pentru soluţionarea cauzei.

Conform art. 9 alin. (1) Cod civil, drepturile și obligațiile civile apar în temeiul legii, precum și în baza actelor persoanelor fizice și juridice care, deși nu sânt prevăzute de lege, dau naștere la drepturi și obligații civile, pornind de la principiile legislației civile. Alin. (2) lit. a) al aceluiași articol, atestă că drepturile și obligațiile civile apar din contracte și din alte acte juridice.

În temeiul art. 10 alin. (1) Cod civil, persoanele fizice și juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să își exercite drepturile și să își execute obligațiile

cu bună-credință, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică și cu bunele moravuri. Buna-credință se prezumă până la proba contrară.

Articolul 774 Cod civil, stipulează că, în virtutea raportului obligațional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestații, iar debitorul este ţinut să o execute. Prestația poate consta în a da, a face sau a nu face. Obligația poate fi pură şi simplă sau afectată de modalități. Prestația trebuie să fie posibilă şi determinată sau determinabilă, să nu contravină legii, ordinii publice şi bunelor moravuri.

În temeiul art. 775 alin. (1) Cod civil, debitorul şi creditorul trebuie să se comporte cu bună-credință la momentul nașterii, pe durata existenței, la momentul executării şi stingerii obligației.

În corespundere cu prevederile art. 776 Cod civil, obligațiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condițiile legii.

Conform art. 858 alin. (1) și (2) Cod civil, temeiul executării rezidă în existența unei obligații. Obligaţia trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credință, la locul şi în momentul stabilit.

Reieșind din prevederile art. 992 alin. (1) Cod civil, contractul este acordul de voință realizat între două sau mai multe persoane prin care se stabilesc, se modifică sau se sting raporturi juridice.

Articolul 993 alin. (2) a aceluiași cod, prevede că, părțile contractante pot încheia în mod liber, în limitele dispozițiilor legale imperative, contracte şi pot stabili conținutul lor.

Conform art. 1108 alin.(1) Cod civil, prin contractul de vînzare-cumpărare, o parte (vânzător) se obligă să predea un bun în proprietate celeilalte părţi (cumpărător), iar aceasta se obligă să preia bunul şi să plătească preţul convenit.

Din materialele cauzei judecătorul atestă, că la 07.03.2024, între SC ”Diolsem” SRL și SRL ”Portvanuhom”, a fost încheiat contractul de vînzare-cumpărare nr. 07/03-1 (f.d.19-24).

Obiectul contractului, conform pct. 2.1. este că „Vânzătorul se obligă să transmită în proprietate Cumpărătorului, produse de uz fitosanitar şi/sau fertilizanți, semințe sau alte bunuri utilizate în agricultură, iar Cumpărătorul se obligă să preia mărfurile şi să plătească prețul convenit”.

Iar, conform pct. 4.3. al contractului supra „Achitarea mărfii se efectuează prin transfer bancar pe contul de decontare al Vânzătorului, indicat în prezentul Contract, conform următorului grafic: 30% din suma facturilor pînă la 01.08.2024, 30% din suma facturilor pînă la 01.11.2024 şi 40% din suma facturilor pînă la 15.12.2024. În cazul în care, în Anexe sunt prevăzuți alți termeni de achitare, aceste prevederi vor fi prioritare faţă de prevederile prezentului punct”.

Tot, la 07.03.2024 SC ”Diolsem” SRL a încheiat cu Ion Porcescu contractul de fidejusiune nr. 07/03-1 din 07.03.2024 (f.d. 28-30).

Ulterior, la 06.03.2025, 17.03.2025 și 23.04.2025 au fost încheiate anexele nr. 4, nr. 5 şi nr. 6 la contractul de vînzare-cumpărare a mărfurilor nr. 07/03-1 din 07.03.2024, din care se atestă că marfurile comandate urma a fi achitate în termen de până la 01.11.2025 (f.d. 25-27).

Conform art. 1108 alin. (2) din Codul civil, vânzătorul se obligă să remită, concomitent cu predarea bunului, documentele referitoare la bun, prevăzute de lege, dacă în contractul de vânzare-cumpărare nu este prevăzut altfel, iar conform alin. (3) al aceluiași articol, dacă prețul nu este indicat direct în contractul de vânzare-cumpărare, părțile pot conveni asupra modului de determinare a lui.

Prin urmare, judecătorul a stabilit cu certitudine că SC ”Diolsem” SRL a livrat marfa solicitată de SRL ”Portvanuhom”, conform facturilor fiscale seria nr. EAV000793736 din 06.03.2025; seria nr. EAW000021169 din 17.03.2025 și seria nr. EAW000991833 din 23.04.2025 (f.d. 31-33).

În aceste circumstanțe, judecătorul reține datele din actul de verificare privind decontările reciproce (f.d. 34), potrivit căruia SRL ”Portvanuhom”, înregistrează pe perioada din 01.01.2025-16.04.2026 o datorie față de SC ”Diolsem” SRL, în sumă de 37909,33 lei.

Subsecvent, se atestă că, în scopul soluționării pe cale amiabilă a litigiului, SC ”Diolsem” SRL la 28.10.2025 și 12.11.2025 a expediat în adresa SRL ”Portvanuhom”, notificările prealabile nr. 02/1-151 și nr. 02/1-159 privind achitarea benevolă a datoriei (f.d. 35-37).

În atare circumstanțe, se atestă că SRL ”Portvanuhom”, deși a recepționat marfa livrată de către SC ”Diolsem” SRL nu a achitat plata pentru marfă, înregistrând în acest mod datorii față de reclamantă.

Având în vedere cele menționate, se reține că conform cererii de chemare în judecată, SC ”Diolsem” SRL susține că a executat corespunzător obligațiile contractuale de predare și livrare a mărfii și, pe de altă parte invocă executarea necorespunzătoare de către SRL ”Portvanuhom” a obligației corelative de achitare a sumei pentru marfa recepționată, invocând existența datoriei în mărime de 37909,33 lei.

La 08 iunie 2026, pârâta SRL „Portvanuhom”, prin administratorul său, Ion Porcescu, a prezentat instanței înscrisuri justificative care confirmă executarea obligațiilor pecuniare față de reclamanta SRL „Diolsem”.

În acest sens, pârâta a prezentat ordinul de plată nr. 48 din 01 mai 2026, în sumă de 37909,33 lei, din conținutul căruia rezultă că beneficiarul plății este SRL „Diolsem”, suma respectivă reprezentând achitarea datoriei de bază.

Totodată, au fost prezentate ordinele de plată nr. 1383 și nr. 1384 din 21 aprilie 2026, în sumă de 4042,51 lei și, respectiv 200 lei, care în total, constituie 4 242,51 lei și confirmă achitarea cheltuielilor judiciare suportate de reclamantă în legătură cu înaintarea acțiunii în instanța de judecată.

Ulterior, prin cererea depusă la dosar, reclamanta SRL „Diolsem” a confirmat faptul achitării de către pârâta SRL „Portvanuhom” atât a datoriei de bază, în cuantum de 37909,33 lei, cât și a cheltuielilor de judecată, în cuantum de 4 242,51 lei. În acest context, reclamanta și-a exprimat acordul cu diminuarea cuantumului pretențiilor deduse judecății cu suma totală de 42151,84 lei, corespunzătoare obligațiilor deja executate de către pârâtă.

Prin urmare, având în vedere că, în cursul examinării cauzei, pârâta SRL „Portvanuhom” a achitat integral atât datoria de bază, cât și cheltuielile judiciare solicitate, iar reclamanta SRL „Diolsem” a confirmat efectuarea plăților și stingerea obligațiilor respective, judecătorul a constatat că pretențiile respective au fost executate și nu mai subzistă un litigiu efectiv asupra acestora.

Or, conform art. 123 alin. (3) Cod de procedură civilă, faptele invocate de una din părți nu trebuie dovedite în măsura în care cealaltă parte nu le-a negat.

În aceste circumstanțe, ținând cont de executarea obligațiilor de către pârâtă și de poziția procesuală exprimată de reclamantă, judecătorul a considerat că nu este necesară pronunțarea asupra pretențiilor deja stinse prin executare.

Cu referire la cerința privind încasarea penalității, judecătorul reține următoarele:

În conformitate cu art. 862 alin. (1) Cod civil, termenul de executare a obligaţiei pecuniare, stabilit în contractul încheiat între profesionişti, care are ca obiect livrarea de bunuri, executarea de lucrări sau prestarea de servicii, nu poate depăşi 60 de zile de la data prevăzută la alin.(3) lit.a), b) sau, după caz, c) din prezentul articol. Prin excepţie, părţile pot stipula în mod expres în contract un termen de executare mai mare cu condiţia ca această clauză să nu fie vădit abuzivă faţă de creditor în sensul art.1080.

Potrivit dispozițiilor stipulate în art. 947 alin. (1)-(3) Cod civil, clauza penală este o prevedere contractuală prin care părţile evaluează anticipat prejudiciul, stipulînd că debitorul, în cazul neexecutării obligaţiei, urmează să remită creditorului o sumă de bani sau un alt bun (penalitate). Prin clauză penală se poate garanta numai o creanţă valabilă. Penalitatea poate fi stipulată în mărime fixă sau sub forma unei cote din valoarea obligaţiei garantate prin clauza penală sau a părţii neexecutate, inclusiv sub forma unei dobînzi de întîrziere.

Art. 948 Cod civil, stipulează că, clauza penală este întocmită în formă autentică dacă legea cere forma autentică pentru actul juridic căruia i se aplică clauza. În celelalte cazuri, clauza penală este întocmită în scris, sub sancțiunea nulității absolute.

Conform art. 949 Cod civil, dacă penalitatea este stipulată pentru cazul în care debitorul nu execută obligaţia, creditorul poate cere atît executarea obligaţiei, cît şi plata penalităţii. Nu se poate cere atît executarea obligaţiei, cît şi plata penalităţii dacă penalitatea s-a stipulat cu titlu de despăgubire în locul prestaţiei şi nu doar cu titlu de mijloc de garantare a executării obligaţiei. Creditorul are dreptul să pretindă repararea prejudiciului în partea neacoperită prin penalitate (clauză penală inclusivă). În cazurile

prevăzute de lege sau contract, creditorul poate cere sau despăgubiri, sau penalitate (clauză penală alternativă), poate cere repararea prejudiciului peste penalitate (clauză penală punitivă) sau poate cere doar penalitate (clauză penală exclusivă). În cazul în care a primit executarea, creditorul poate cere plata penalităţii numai dacă şi-a rezervat expres acest drept la primirea executării.

Judecătorul, apreciind probele administrate în raport cu prevederile legale aplicabile și susținerile reclamantului expuse în cerere de chemare în judecată, reține că raporturile juridice dintre părți au luat naștere în baza contractului de vînzare-cumpărare a mărfurilor nr. 07/03-1 din 07.03.2024, încheiate valabil între reclamant și pârât, ale cărui clauze au fost acceptate de către acesta din urmă prin semnare.

De asemenea, potrivit pct. 4.7 al contractul de vînzare-cumpărare a mărfurilor nr. 07/03-1 din 07.03.2024, părțile au convenit expres că, pentru neachitarea la timp a mărfurilor, Cumpărătorul este obligat să plătească Vânzătorului penalitate în cuantum de 1,0% pentru fiecare zi de întârziere din suma neachitată.

În acest sens, judecătorul decelează că SRL „Portvanuhom" a admis o datorie față de SRL „Diolsem" în baza facturii fiscale seria nr. EAV000793736 din 06.03.2025; seria nr. EAW000021169 din 17.03.2025 și seria nr. EAW000991833 din 23.04.2025 în mărime de 37909,33 lei.

Totodată, judecătorul constată că SRL „Diolsem" în prin cererea prealabilă nr. 02/1-38 din 30.01.2026 privind soluţionarea litigiului pe cale extrajudiciară, a solicitat SRL „Portvanuhom" achitarea benevolă a datoriei, precum și a penalității, acordându-i termen de 5 zile de la data recepționării.

Judecătorul notează că, clauza penală reprezintă o modalitate convențională de garantare și evaluare anticipată a prejudiciului cauzat prin neexecutarea obligației și este obligatorie pentru părțile contractante în temeiul principiului forței obligatorii a contractului.

Din calculul realizat de reclamant rezultă că penalitatea solicitată este în cuantum de 78508,58 lei, fiind calculată prin aplicarea cotei contractuale de 1,0% asupra debitului restant pentru perioada indicată în cererea de chemare în judecată (02.11.2025-17.04.2026).

Astfel, luând în considerație circumstanțele stabilite, judecătorul consideră că SRL „Diolsem" este îndreptățită să solicite penalitatea contractuală pentru neexecutarea obligație în termenul stabilit, în sensul pct. 4.7 al contractul de vînzare-cumpărare a mărfurilor nr. 07/03-1 din 07.03.2024, însă cuantumul acesteia în mărime de 78508,58 lei, în raport cu datoria 37909,33 lei, este disproporționat de mare.

Judecătorul consideră că, atunci când penalitatea se calculează zilnic ca procent din datoria restantă, fără un plafon sau alt mecanism de limitare, ea devine întotdeauna disproporționată dacă ajunge să depășească datoria restantă.

Această disproporționalitate rezultă din însăşi natura cumulativă a formulei de calcul. O penalitate procentuală zilnică generează o creştere exponențială a cuantumului datorat, indiferent de circumstanțele concrete ale întârzierii, de durata

acesteia sau de eventualele eforturi ale debitorului de a remedia situația. În asemenea condiții în care penalitatea nu este corelată nici cu durata întârzierii, nici cu prejudiciul efectiv suferit de creditor, rezultatul devine o sancțiune punitivă care nu mai îndeplineşte funcția esențială de a evalua în mod anticipat şi rezonabil prejudiciul posibil.

Or, pornind de la raționamentul art. 947 Cod civil, dacă în cazul neexecutării obligației creditorul poate primi fie o sumă de bani, fie un alt bun, este evident că acel „alt bun" trebuie să fie similar sau echivalent obligației neexecutate. În mod logic, nici suma de bani nu poate fi disproporţionat mai mare decât valoarea acelui bun.

Prin urmare, atunci când obligația are ca obiect o creanţă pecuniară, este disproporționată situația în care penalitatea exprimată procentual depășește valoarea datoriei din care este calculată.

Din aceste considerațiuni, judecătorul va dispune reducerea clauzei penale disproporţionat de mari prin micşorarea penalității până la valoarea datoriei de bază solicitată spre încasare 37909 lei.

În acest sens, argumentul pârâtului Ion Porcescu expus în referință referitor la faptul că după executarea integrală a obligațiilor de plată de către SRL „Portvanuhom", SRL „Diolsem" prin solicitarea încasării penalității urmărește un scop de a se îmbogăți nejustificat, nu poate fi reținut, or, SRL „Portvanuhom", nu și-a onorat obligațiunile de plată în termenul legal, achitând datoria abia la 01.05.2026, după înaintarea cererii de chemare în judecată de către SRL „Diolsem", iar în cazul dat ultima este îndreptățită de a solicita penalitate conform normelor indicate supra, or, s-a stabilit cu certitudine că pârâta nu și-a onorat obligațiile în termenul stabilit, respectiv, ultima este ținută să despăgubească partea reclamantă prin achitarea penalității contractuale.

Din considerentele menţionate, judecătorul va admite parțial acțiunea depusă de SRL „Diolsem"și va încasa în mod solidar de la SRL „Portvanuhom" și Ion Porcescu în beneficiul SRL „Diolsem" penalitatea în mărime de 37909 lei.

În conformitate cu prevederile art. 236, 238-241, 276[4] din Codul de procedură civilă, judecătorul,-

h o t ă r ă ș t e :

Se admite parțial cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Diolsem" împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Portvanuhom" și Ion Porcescu cu privire la încasarea datoriei, a penalități și a cheltuielilor de judecată.

Se încasează în mod solidar de la Societatea cu Răspundere Limitată „ Portvanuhom" cu sediul în r-nul Sîngerei, sat. Dumbrăvița, IDNO: 1020602000643 și Ion Porcescu, născut la *****, domiciliat în r-nul Sîngerei, sat. *****, IDNP:*****, în beneficiul Societății cu Răspundere Limitată „Diolsem", cu sediul în mun.

Chișinău, sat. Grătieși, IDNO: 1005600052733, penalitatea în mărime de 37909 (treizeci și șapte mii, nouă sute nouă) lei.

Hotărârea judecătorească se execută benevol, în modul stabilit de lege, în termen de 15 zile după ce rămâne definitivă, iar după expirarea termenului de executare benevolă, creditorul poate solicita executarea silită în condiţiile Codului de executare.

Hotărârea cu drept de atac în ordine de apel la Curtea de Apel Nord, în termen de 30 (treizeci) zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Bălți, sediul Sîngerei.

Judecătorul **Gheorghe CUGUT**